

ZOUFALÁ•Ā•Ā• - III.

ĀĀtvrtek, 20 prosinec 2012

Vpochodovali jsme s Drobkem prosklenou recepcí Petrovy firmy jako zjevení. RecepĀní si nás prohlédla jako nezvyklé sousořní a zeptala se, koho má ohlásit. „Art z hradu Grabštejna s doprovodem!“, ohlásila jsem Drobka jeho civilním jménem. RecepĀní zavřla hlavou a pokynula mi k výtahu.

Bylo evidentně jen dílem pĀĀekvapení, ĀĀe mĀ pustila dovnitř i s poskakujícím vlkodavem, který ve výtahu zcela neary vyrobil bobek. Pochválila jsem ho, neb jsme byli na nepĀĀátské pĀĀdĀ a jeho chování se také dalo vylořit jako zjevný projev loajality. V horních patrech Petrovy firmy jsme zpĀsobili nebyvalý rozruch. Asistentky zaĀaly zbĀsile v úzkých sukýnkách pobíhat v uličkách mezi kójemi, pánové se otĀeli od poĀítaĀ a vĀnovali mi dlouhé zaujaté pohledy a já Āukala vysokými podpatky v rázném rytmu napĀĀiĀ firmou. Cestu mi zastoupila bĀlovlasá Āena stĀĀedního vĀku. „Pokorná“ ĀĀekla bez špetky pokory a já ĀĀekla „Zoufalá“ bez špetky zoufalosti. „Co pro Vás mohu udĀlat?“ ĀĀekla paní Pokorná, Petrova obĀvaná šĀfová, stroze a fixou namalované obořní jí pĀĀísň vyskořilo vysoko na Āele. „Byla byste tak laskavá a pĀĀedala Petrovi nebo Mar tuto tašku.“ ĀĀekla jsem co nejrozhodněji a pĀĀedala rázné Pokorné igelitovou tašku se zjevným obsahem. Paní Pokorná, distingovaná dáma s perlami na krku vzala igelitovou tašku s odporem mezi palec a ukazováĀek a my dva se otořili k odchodu. Z výtahu vystoupil Petr s dlouhonoou Āernovláskou v zatracenĀ nevkusném zelenkavém svetĀĀíku. Drobek mohutně štĀknul a mocným skokem roztrhl brunetĀ punĀochoy. Poslední, co jsem spatřila mezi zavřajícími se dveřmi výtahu bylo Petrovo pĀĀekvapení, kdyř spatřil svojí šĀfovou s tašslipĀ v náruř. O tĀle souhĀe okolností se mu jistĀ nezdĀlo ani v nejšĀenĀjšĀch snech. --- PĀĀed bran mĀstského parku jsem Drobka pustila z vodítka a posadila se zmořĀenĀ na laviĀku. PĀĀmi pomyšlení na tu jeho krásotinku mi do oř znovu stouply slzy, které zastavil ař nedaleký kvikot. VbĀhla jsem v sametových lodiĀkách na orosený trávník, podjela mi noha a uř jsem se vĀlela na zádech. KviĀení nabylo dĀvĀrných tónĀ a neustĀvalo. V ohromném strachu o to zlotĀilĀ štĀnĀ jsem se vymřštila s vyvrknutým kotníkem a rozpajdala se smĀrem k tomu náĀmĀ.

Drobek leřel na boku na trávníku vedle zahradního traktoru, breĀel psím plĀem a kolem nĀj obíhal hystericky nĀjaký údrĀbĀĀ. „Skořil mi tam, skořil mi pod kola!“ vykĀikoval plešatý chlapík a máchal nervoznĀ rukou.

„DrobeĀku!“ sklĀĀla jsem se v slzách nad kviĀícím štĀnĀtem a prohlĀĀela mu hlavu a packy. „Skořil mi tam, to není pes, to je kĀĀ!“ kĀĀel dĀda v údrĀbĀĀských montĀrkách a já vĀdĀla, Āe o pomoci nedořkám. Popadla jsem vĀĀštĀcí 25 kilové štĀnĀ do náruř, vyzula lodiĀky a bolavými kroky pajdala k silnici. V kabelce na zádech mi do kroku kokrhál mobil. Máti se chtĀla urĀitĀ zeptat, jestli jsem na procházce. U silnice jsem sundala sametové sako a polořila na nĀj štĀnĀ s vyplazeným jazykem, které vypadalo jako v bezvĀdo.

Kokrhající mobil jsem utiřila jedinou vĀtou. „Mami, teĀ opravdu NE!“ a vytořila Āislo taxisluřby. V r a snad zásluhou mého topu s hlubokým vřtĀihem zabrzdil tak trochu smykem u cesty malý Āerný Opel. Plakala jsem a nebyla schopná slova. Z mobilu se opakovanĀ ořyval hlas asistentky taxisluřby. Z Āerného auta vyskořil chlap jako hora, otevřel kufr a nalořil do nĀj bezvládného Drobka, otevřel sedadlo spolujezdce, popadl mĀ do náruř, posadil a uř j jeli. V šoku jsem nebyla schopná racionĀnĀ uvařovat. Mlela jsem pĀĀes devĀtĀ a nevím, co z toho ten ĀlovĀk pochytil. „A pak jsem jí pĀĀinesla ty jeho slipy!“ a „Ten zahradník ĀĀíkal, Āe to je kĀĀ“ brebendila jsem zoufale stĀle v slzách a auto zatořilo kousek od BĀĀevnovského klštera ostrým smykem do zatĀky k pĀĀným vlkám. „ZnĀmý je zVĀrolĀĀĀ, uvidíme, co se dá dĀlat,“ ĀĀekl náš zachránce, prudce zabrzdil a vybĀhl z vozu. Zazvonila jsem na zvonek soukromé veterinární ordinace a náš spasitel mohutným krokem odstrĀil sestru ze dveř. Kdyř pĀĀistĀlo to velké nemotorné Drobkovo tĀlo na stole ve vyšĀĀ rozplakala jsem se strachem a ũlevou zĀroveĀ. Ani jsem nezaznamenala, kam se vypĀĀil náš zachránce. „Jó ten pes má tuhý kořínek!“ pronesl bodrý obtloustlý zVĀrolĀĀĀ ZvĀĀĀina, kdyř ho Dr lĀskyplnĀ kousl do dlanĀ. „PĀĀes noc si ho tu nechĀme a zĀra si pro nĀj pĀĀijeĀte!“ prohlĀsil zVĀrolĀĀĀ spadl kámen ze srdce. Byla jsem bosa, moje sametové lodiĀky zĀstaly kdesi v parku. Poprosila jsem sympatickou sestru o zapĀĀĀení jakĀkoliv obuvi a vyfasovala plastové ĀĀabky. Do ruky jsem tĀ baculatĀ zrzce vtiskla Āervený šĀtek Dolce a Gabbana. Byl to rozhodně nejlepšĀ kauf jejího ĀĀivota. Belhala jsem se k nejbliřšĀ tramvaji v natřĀĀĀ satĀnovĀm topu, podvrknutĀm otĀkajícím kotníkem v zelených plastových ĀĀabkách velikosti 42 a po tvĀĀmi mi stĀkala slza ũlevy. --- UlĀhala jsem s ũĀesem hollywoodské hvĀzdy a vzbudila se jako Ālen skupiny Sex Pistols. Kotník pĀĀes nĀtekl do ohromných rozmĀrĀ, které zcela vyluĀovaly vzpĀĀimenou chĀzi po dvou. Na zĀchod jsem se plazila po ĀtyĀĀ se slzami v ořĀĀch. KarmínovĀ barva kotníku signalizovala prĀšvih a dvanĀct nepĀĀĀjatých vzkazĀ na zĀznamníku signalizovalo matĀinu hysterii. VysvĀtli matce, proĀ sedím na zĀchodĀ s výronem kotníku a ĀĀrem na hlavĀ, zatímco mé sametové lodiĀky se povalují v centrálním parku, mĀj pes pĀĀejetý traktorem na veterinĀ v BĀĀevnovĀ a Petr s jakousi Ma v letadle do Thajska, bylo zcela nemořné. Shrnula jsem vše jednou vĀtou. „Den blbec, mami! Den blbec!“

RENATA FRANCOVĀ(blog iDNES) (pokrařování opravdu, ale tentokrĀt oooooopravdu! ař zĀra)